

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1961

N:o 16.

Innehåll: N:o 16. Landskapsförordning angående ändring av landskapsförordningen om trafikmärken i landskapet Åland.

N:o 16

LANDSKAPSFÖRORDNING

angående ändring av landskapsförordningen om trafikmärken i landskapet Åland.

Utfärdad, efter inhämtande av Ålandsdelegationens utlåtande, den 3 maj 1961.

Landskapsstyrelsen har med stöd av 34 § landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58) beslutat, att 8 och 12 §§ landskapsförordningen den 3 juni 1959 om trafikmärken i landskapet Åland (25 a/59) skola erhålla följande ändrade lydelse:

8 §.

Informationsmärken äro:

- a) telefon. Märket (fig. III Ba) anger telefonens läge eller avståndet till telefonen;
- b) förstahjälpestation. Märket (fig. III Bb) anger vederbörligt godkänd förstahjälpestation;
- c) orienteringstavla. Märket (fig. III Bc) uppsättes vid behov på ett avstånd av 200—300 meter från vägkorsningen och på högst 1,0 meters höjd ovanför körbanans yta;
- d) ort. Märket (fig. III Bd) uppsättes vid den plats, där ortens bebyggelse vidtager;
- e) vägvisare. (fig. III Be, 1, 2, 3, 4, 5 och 6). På märket anges den ort, till vilken vägen leder och i yttre ändan avståndet till denna ort, räknat i km helt tal, samt på numrerade vägar, i inre ändan vägens nummer.

Vägvisare uppsättes så, att dess spets utvisar vägen till den angivna orten. På samma stolpe må även flera vägvisare anbringas.

Märke utvisande landsväg eller bygdeväg har svart text på vit botten. Landsvägs

nummer anges med vit färg, för huvudväg på röd och för övriga landsvägar på blå botten.

Märke utvisande kommunal- eller byväg, har svart text på gul botten.

Märke utvisande enskild väg har vit text på svart botten.

För angivande av genomfartsväg i bosättningscentrum må vid behov användas på stolpe eller på byggnadsvägg anbragt med vägens nummer försedd vit vägvisare, som i stället för ortens namn upptäger en svart pil.

f) vägkorsningens namn. Märket (fig. III Bf) användes anbragt på vägvisarnas stolpe att ange vägkorsningens namn;

g) vägnummermärke. Märket (fig. III Bg 1 och 2) anbringas antingen på skild stolpe på en höjd av högst 1,3 meter eller på övriga vägmärkens stolpar under vägmärkena eller på kilometerstolpar. För att leda trafik till väg, som är numrerad, användes ett märke med pil (fig. III Bg 3).

12 §.

1. På körbanans yta må efter behov och möjlighet genom målning, med stift, genom att använda ytbeläggning i olika färger eller på annat lämpligt sätt angivas:

a) körbanans mittlinje, särskilt i vägkurvor, backkrön och vägkorsningar, där fordonet obetingat bör befinna sig på vägens högra sida;

b) körbanans olika körfiler, särskilt för

underlättande av gruppering före vägkorsningar;

c) skyddsvägar och deras gränser eller motsvarande stoppgränser före korsande körbana,

d) mittpunkterna av vägkorsningarnas sidor; samt

e) parkerings-, stations- och hållplatser eller hållplatsområdets gränser.

2. Ovan i 1 mom. a och b punkterna avsedda gränslinjer markeras med streckad linje samt, där överskridande av gränslinje ej är tillåtet, med heldragen linje eller, där överskridande av gränslinje från den ena si-

dan ej är tillåtet, med heldragen linje längs den streckade linjen på ifrågavarande sida om denna (spärrlinje). Heldragen linje må utmärkas med stift, på sätt därom särskilt föreskrives.

Vägvisare, som icke överensstämmer med stadgandena i denna landskapsförordning, skall före den 1 juni 1962 ersättas med i 8 § e) punkten föreskriven vägvisare.

Med i 12 § 2 mom. nämnd spärrlinje markerat förbud skall iakttagas från och med den 1 juli 1961.

Mariehamn, den 3 maj 1961.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd HUGO JOHANSSON

Lagberedningssekreterare Rolf Sundman.
